

Zondag 1 maart 2026 2^e van de veertig dagen, *Reminiscere*

Exodus 24:12-18

Lied 542 :1, 2 en 4 God roept een mens op weg te gaan

Matteüs 17:1-13

Lied 545

Uitleg en verkondiging: Even in de hemel

Sta op en wees niet bang ZG VI 72

Lieve mensen van de weg van Jezus Christus,

Ben je wel eens in een orthodoxe kerk geweest? Hier vlakbij in de Roemeense kerk onder aan de Vlaardingerdijk of in de Russisch orthodoxe kerk bij de Kunsthal? Of op vakantie in Griekenland of Turkije? Dan weet je dat oosterse kerken een prachtige iconenwand hebben, met tientallen afbeeldingen van Jezus, de apostelen en heiligen. Al die iconen vormen een scheidingsmuur tussen de grote ruimte, waar de gelovigen verzameld zijn en de heilige ruimte met het altaar, waar de priester de gebeden en gaven aan God aanbiedt.

De gelovigen die de kerk binnengaan stellen zich open voor de aanwezigheid van God. En waar wij vaak naar de kerk komen om te luisteren en na te denken over Gods woord, komen orthodoxe christenen naar de kerk om even bij God in de hemel te zijn. Om vrij te zijn van zorgen, om weer warm te worden, om op te laden. De iconen helpen daarbij. Het zijn ramen die een inkijkje geven in de hemel. Ramen met een omgekeerd perspectief. Want de hemel is geen verdwijnpunt in de verte achter de figuren, maar het verdwijnpunt is achter jou. De ogen van de figuren zijn zo geschilderd, dat jij onderdeel wordt van het gebeuren.

Je bent zelf in de hemel, je wordt deel van de kerk van alle tijden en plaatsen, en je bidt en knielt en zingt mee tot eer van God. Geloven begint niet met je verstand.

Maar met ontvankelijkheid voor het geheim van God, met kijken en je openstellen voor de liefdevolle overkant die wij God noemen.

Ik denk dat deze manier van kijken ons kan helpen om een verhaal als dat van de verheerlijking mee te beleven. Om het zelf te ervaren.

De verbinding tussen hemel en aarde is in het evangelie van Matteüs overal aanwezig.

Er zijn engelen die Jozef en de wijzen uit het oosten bezoeken. Er klinkt regelmatig een stem uit de hemel, al meteen bij de doop van Jezus in de Jordaan: dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde. En als Jezus in de woestijn niet gezwicht is voor de verzoeking van de duivel, komen er engelen uit de hemel om voor hem te zorgen.

De berg is in de bijbel op veel plaatsen ook zo'n verbindende schakel tussen hemel en aarde. Mozes is zes dagen in een wolk op de berg en op de zevende dag roept de Heer hem. En na 40 dagen in Gods nabijheid daalt hij weer af om die goede woorden bij de mensen te brengen. En de profeet Elia ontmoet God op de berg Horeb, niet in vuur of wind, maar in het gefluister van een zachte bries.

Jezus gaat ook regelmatig de berg op, om te bidden tot zijn hemelse vader, of om met zijn leerlingen samen te zijn. Zijn eerste grote toespraak houdt hij op een berg, de bekende Bergrede. Matteüs maakt hiermee duidelijk dat Jezus in de traditie van Mozes en Elia staat.

Dat blijkt ook in onze lezing als Jezus net als Mozes verandert van gedaante. In een stralend licht gaat hij met Mozes en Elia in gesprek. Petrus vindt het zo geweldig dat hij zegt: zal ik voor jullie drie tenten opzetten? Hij wil daar wel blijven, het voelt als de hemel. Maar dan glijdt er een wolk over hen heen en klinkt er een stem uit de hemel: Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde. Luister naar hem! Dezelfde woorden die ook klonken bij Jezus' doop.

Dan worden de leerlingen bang. Zo dicht bij Gods heerlijkheid te zijn, dat is voor gewone stervelingen angstaanjagend. Ze vallen op de grond en bedekken hun gezicht.

Dan komt Jezus dichterbij, raakt hen aan en zegt: sta op, wees niet bang.

Ze kijken omhoog en zien niemand meer dan Jezus alleen.

Zo onverwacht als het begon, zo abrupt komt er een einde aan.

Het ging gewoon te snel, het was een droom. Nietsvermoedend waren ze de berg opgegaan, het licht, de figuren van Mozes en Elia, en toen de stem, het maakte hen bang, Jezus raakt hen aan en ze zijn al weer onderweg naar beneden. Het is als in een flits voorbij.

En dan zegt Jezus dat ze er met niemand over mogen praten voordat hij uit de dood is opgewekt. Dat is nogal wat. Uit de dood opgewekt? het kan niet anders of ze zitten vol vragen.

Maar ze houden het uit met de vragen, je leest nergens dat ze er bij Jezus op terug komen. Ze hebben geduld. En hun geduld wordt beloond. Op de derde dag na zijn dood aan het kruis ontmoeten ze hem, en wordt duidelijk dat zijn weg, de weg van de wet en de profeten, niet doodloopt, maar toekomst heeft.

Van tijd tot tijd hebben we allemaal zo'n bemoediging nodig, zo'n ervaring die je even uittilt boven het alledaagse. Dat je het weer beseft, dwars door alle sores of mislukkingen heen: Ik mag er zijn, het is goed hier. Ik ben een geliefd kind van de Vader, het wonder van mijn bestaan zal ik nooit begrijpen, waarom ik hier ben, waarom ik dit moet meemaken, maar ik ben er, en ik ben kostbaar in Gods ogen, een kind van de schepping, zoals de bomen en de bergen. Dit geloof geeft geen antwoord op al je vragen. Maar het kan je wel kracht geven om er mee om te gaan. En moed om gewoon maar weer op weg te gaan.

Daarom is het goed om hier te samen te zijn in de kerk, even in de hemel, waar vrede is, vergeving en vreugde. Waar brood en wijn is voor iedereen, zonder onderscheid. Soms zou je hier misschien wel je tentje willen opslaan. Maar we kunnen hier niet blijven. We moeten de berg weer af. De wereld heeft ons nodig. Jezus gaat voor ons uit. En God gaat met ons mee. Dus: Sta op, en wees niet bang. Amen.

Reageer gerust: ds.anjedekuiper@pkngrotekerkschiedam.nl